

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: J. K.
bytem X
zastoupený advokátkou JUDr. Ilonou Barošovou
sídlem Smetanova 970, 755 01 Vsetín

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2020, č. j. X, ve věci příspěvku na péči

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky ve Zlíně (dále jen „úřad práce“) ze dne 17. 7. 2020, č. j. X, kterým úřad práce zamítl žalobci návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči ve výši 880 Kč.
2. Žalobce v žalobě namítal nezvládání základní životní potřeby (dále jen „ZŽP“) osobní aktivity. Úřad práce uznal, že žalobce nezvládá ZŽP mobilita, oblékání a obouvání, osobní aktivity a péče o domácnost. Žalovaný odlišně uznal, že žalobce nezvládá ZŽP mobilita, oblékání a obouvání, výkon fyziologické potřeby a péče o domácnost. Žalobce však nezvládá ještě ZŽP osobní aktivity. Nezvládání této ZŽP uznal úřad práce již v roce 2017, ještě před operací kyčle v roce 2018 a reoperací v roce 2019. Tyto operace vedly ke zhoršení zdravotního stavu a hybnosti žalobce a inkontinenci. Žalobce by se do osobních

aktivit bez asistenta vůbec nemohl zapojit. Žalobce se pohybuje pouze pomocí francouzských holí, po rovině a nejvýše do vzdálenosti 20 m; vsedě vydrží nejdéle 15 minut a vestoje pak asi jednu minutu. Realizace osobních aktivit je tak vyloučena. Žalobce nemůže jako dřív navštěvovat kulturní akce, vzdělávat se a vykonávat zaměstnání. Žalobce bere proti bolestem experimentálně opiáty, aby usnul, ale je vyřazen z možnosti používat vozidlo kvůli obsahu THC v lécích. Žalobce se bez cizí pomoci nepřemístí z místa bydliště k vyřizování osobních záležitostí ani volnočasovým aktivitám.

3. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** zejména uvedl, že žalobce má zachované duševní kompetence k výkonu ZŽP osobní aktivity a že schopnost přemísťovat se, chodit a dojíždět se hodnotí v ZŽP mobilita, která byla žalobci uznána jako neovladatelná. Namítanou inkontinenci správní orgány zohlednily v uznání neschopnosti žalobce zvládat ZŽP výkon fyziologické potřeby. Žalovaný shledal posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě (dále jen „posudková komise“) jako úplný, bezrozporný a přesvědčivý. Žalovaný nezpochybňoval nepříznivý zdravotní stav žalobce. Posudek posudkové komise však splnil zákonné náležitosti a požadavky a neovládání dalších ZŽP nebylo u žalobce prokázáno.
4. **Žalobce v replice** znovu podrobně popsal svůj zdravotní stav a operace od roku 2001, přiznání částečného invalidního důchodu od roku 2003 a invalidního důchodu třetího stupně od srpna 2017. Žalobce není schopen si vyřizovat osobní záležitosti na úřadech, vyřizují je za něj syn nebo snacha na základě plné moci, vše nelze vyřídit telefonicky a e-mailem. Žalobce není schopen jako dříve cestovat do zahraničí, účastnit se rehabilitačního plavání, navštěvovat přátele, rodinu a hřbitov ve vzdáleném místě, odkud pochází. Žalobce dále ještě neovládá ZŽP tělesná hygiena a namítl, že nebyl přítomen jednání posudkové komise, ale nebyl ze zdravotních důvodů schopen tuto cestu absolvovat.
5. **Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
6. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
7. Soud se ztotožnil s posouzením žalovaného o schopnosti žalobce zvládat ZŽP osobní aktivity, a to na základě posudku posudkové komise. Tento posudek vycházel z lékařských zpráv, které měli posudkoví lékaři k dispozici, tj. které doložil žalobce ve správním řízení a které si vyžádala posudková komise. Žalobce žádné lékařské zprávy soudu nedoložil. Soud poznamenává, že nemá k dispozici spisy posudkových lékařů, včetně lékařských zpráv.
8. Příspěvek na péči se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby [§ 7 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o sociálních službách“)], přičemž stupně závislosti jsou rozděleny podle počtu ZŽP, jež daná osoba není schopna zvládat (§ 8 odst. 2 zákona o sociálních službách). Základních životních potřeb, které jsou pro účely zjištění stupně závislosti osoby na pomoci jiné fyzické osoby posuzovány, je celkem deset: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon

fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost – ta se neposuzuje u dětí [§ 9 odst. 1 písm. a) až j) zákona o sociálních službách].

9. Obsah těchto ZŽP je konkretizován výčtem aktivit v příloze č. 1 vyhlášky.
10. Podle § 2a vyhlášky pro závěr, že posuzovaná osoba je při zajištění některé ze ZŽP závislá na pomoci jiné fyzické osoby, postačuje, pokud posuzovaná osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat danou ZŽP vymezena v příloze č. 1 vyhlášky.
11. Při rozhodování o příspěvku na péči je zásadním a rozhodujícím důkazem posudek závislosti osoby. Na posudek závislosti osoby na péči je podle konstantní judikatury třeba nahlížet jako na kterýkoliv jiný důkazní prostředek, neboť se sice jedná o tzv. „povinný důkaz“, nikoliv však o závazné stanovisko či závazný podklad rozhodnutí. Z toho důvodu není správnost posudku presumována, posudek proto podléhá hodnocení správního orgánu a nemůže být bez dalšího převzat jako pravdivý. Při rozhodování ve věci příspěvku však správní orgán neposuzuje věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti [srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 3. 2. 2010, č. j. 3 Ads 77/2009-59; či ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104]. Při hodnocení posudku je proto podle rozsudku NSS ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53, stěžejní, že „posudková komise MPSV je při posuzování stupně závislosti [...] povinna vycházet ve smyslu § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Na takový posudek jako svou podstatou rozhodující důkaz je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. To v posuzované věci platí především pro řízení před žalovaným správním orgánem, jako orgánem odvolacím, pro jehož řízení a rozhodnutí byl posudek vyžádán. Obdobně je pak třeba posuzovat požadavky na tento posudek kladené v případném soudním přezkumném řízení.“ Samotná realizace tohoto požadavku pak dle rozsudku NSS ze dne 20. 12. 2018, č. j. 10 Ads 269/2018-29, v praxi spočívá v tom, že se posudková komise „musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaná osoba namítá, a vyjádřit se k její schopnosti zvládat veškeré aktivity vyjmenované u jednotlivých životních potřeb v příloze č. 1 vyhlášky MPSV č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách. Případnými spornými dílčími aktivitami se posudková komise musí detailně zabývat a své úvahy opřít o dostatečně zjištěný skutkový stav. Posudek je rozhodujícím důkazem v řízení o přiznání příspěvku na péči, pokud nevzbuzuje pochybnosti o své celistvosti a přesvědčivosti a neexistují jiné důkazy, které jeho správnost zpochybňují. V případě vzniku pochybností či nesrovnalostí mezi podkladovou dokumentací, tvrzeními posuzované osoby a závěry posudkové komise je pak na místě provést osobní vyšetření posuzované osoby. Právě osobní posouzení, byť není obligatorní zákonnou podmínkou, by mělo být v podobných případech pravidlem a současně vhodným způsobem, jak takové pochybnosti vyvrátit (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 5. 2015, č. j. 3 Ads 214/2014-25). Nenaplnění výše uvedených požadavků je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. V daném případě žalobce o vyšetření posudkovým lékařem nebo posudkovou komisí nežádal a posudkoví lékaři shledali, že k posouzení věci je dostatečná shromážděná zdravotnická dokumentace.

12. Podle § 1 odst. 2 vyhlášky schopnost osoby zvládat ZŽP pro účely stanovení stupně závislosti se hodnotí **v přirozeném sociálním prostředí a s ohledem na věk fyzické osoby.**
13. Podle § 1 odst. 4 věty první vyhlášky za neschopnost zvládnutí základní životní potřeby se považuje stav, kdy **porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout ZŽP v přijatelném standardu.**
14. Pojem „přirozené sociální prostředí“, ve kterém se schopnost zvládat ZŽP posuzuje podle § 1 odst. 2 vyhlášky a § 3 písm. d) zákona o sociálních službách zahrnuje rodinu a sociální vazby k osobám blízkým, domácnost osoby a sociální vazby k dalším osobám, se kterými sdílí domácnost, a místa, kde osoby pracují, vzdělávají se a realizují běžné sociální aktivity.
15. V posuzovaném případě OSSZ uznal žalobci nezvládnutí ZŽP mobilita, oblékání a obouvání, osobní aktivity a péče o domácnost. Žalovaný uznal žalobci nezvládnutí ZŽP mobilita, oblékání a obouvání, péče o domácnost a výkon fyziologické potřeby.
16. Žalobce namítal, že nezvládá **ZŽP osobní aktivity** z důvodu zhoršení zdravotního stavu, hybnosti a inkontinenci. Žalobce by se do osobních aktivit bez asistenta vůbec nemohl zapojit. Žalobce se pohybuje pouze pomocí francouzských holí, po rovině a nejvýše do vzdálenosti 20 m. Vsedě vydrží nejdéle 15 minut a vestoje pak asi jednu minutu. Žalobce se bez cizí pomoci nepřemístí z místa bydliště k vyřizování osobních záležitostí ani volnočasovým aktivitám.
17. K této ZŽP žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobce má dostatečné duševní kompetence k navazování kontaktů a vztahů s jinými osobami, k plánování a dodržení denního programu, je schopen si vyřídit osobní záležitosti. Nejedná se o každodenní nutnou činnost. Potíže s mobilitou a fyziologickou potřebou byly zohledněny v uznání neschopnosti zvládat ZŽP mobilita a výkon fyziologické potřeby. Závěry sociálních šetření nejsou v souladu se zjištěnými údaji o zdravotním stavu a funkčních poruchách. Popisovaný třes horních končetin nemá oporu v doložených lékařských zprávách.
18. Podle přílohy č. 1 vyhlášky za schopnost zvládat ZŽP osobní aktivity se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. navazovat kontakty a vztahy s jinými osobami, 2. plánovat a uspořádat osobní aktivity, 3. styku se společenským prostředím, 4. stanovit si a dodržet denní program, 5. vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí, například vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.
19. Žalovaný provedl sociální šetření u žalobce dne 7. 8. 2020. Podle záznamu o tomto šetření žalobce přivítal oprávněnou úřední osobu v obývacím pokoji a představil se; během šetření opakovaně vstával a usedal s pomocí francouzských holí. Žalobce uvedl, že nevydrží dlouho sedět a proto musí po nějakém čase ujit pár kroků, chodí pouze po domě nebo na terasu či lavičku u domu. Nechce být stále doma, ale i venku. Nepředkloní se, má inkontinenci a sníženou pohyblivost. Operace páteře mu nepomohla a voperovanou elektrodu mu museli kvůli komplikacím odstranit. Je po operaci TEP obou kyčlí. Žalobce po schodech vůbec nechodí, dům je bezbariérový. Na rukou byl viditelný třes (více vpravo). Žalobce ví, že by měl jít na operaci karpálních tunelů, ale jeho manželce tato operace nepomohla, proto operaci odkládá. Je pravák, snaží se více využívat levou ruku.

Žalobce na krátkou přepravu používá auto s ruční úpravou. Jezdí jen na krátké vzdálenosti, na delší si netroufne. Má problém sedět ve vozidle delší dobu. Žalobce byl orientován při sociálním šetření osobou, místem i časem. Žalobce byl komunikativní, odpovídal adekvátně na položené dotazy, doplňoval informace z minulého šetření dne 7. 8. 2019. Mluvil hlavně o svých zdravotních problémech a postižené manželce a pomoci od rodiny a známých a sousedů. Mluvil o svém původním zaměstnání v úpravě vody. Telefon má jen tlačítkový a je schopen ho používat. Zvládá podpis i krátkou zprávu. V záznamu o sociálním šetření je uvedeno k ZŽP osobní aktivity, že žalobce je schopen si stanovit a dodržovat denní program. Většinou je jen doma, na terase nebo na lavičce u domu. Dívá se na televizi, hodně čte, tráví čas se psem, občas je na počítači, ale kvůli třesu rukou ho využívá málo. Dřív rád pracoval na zahradě, teď už ale nemůže. Vyřizování osobních záležitostí zajišťuje syn, který je k tomu zmocněný. Žalobce je asi pět let „v invalidním důchodu“, žije s manželkou, která je odkázána na invalidní vozík. Denně za nimi dochází syn a o prázdninách i snacha a vnuci. O víkendech je navštěvuje tchýně, která jim rovněž pomáhá. Ke vztahovému rámci mimo rodinu: žalobce udržuje kontakty hlavně se sousedy, kteří mu pomáhají například se zahradou. Pokud nemůže syn, tak sousedé pomáhají i s péčí o žalobce a o domácnost. Žalobci vypomáhá s úklidem domácnosti známá ze Vsetína, která dojíždí dvakrát za týden. Nákupy zajišťují rodinní příslušníci, sousedé a známí. Žalobce chodí k lékaři jednou za 14 dní na obstřík nebo lékař chodí k němu domů. Informace při sociálním šetření doplňovali syn, který pak odjel na nákup, a manželka, které pak nebylo dobře, špatně se jí dýchalo, proto si šla lehnout. Žalobce již tři roky o manželku nepečuje, není toho schopen, má problémy sám se sebou. Jeho zdravotní stav se zhoršuje, hlavně po loňské operaci. Stav není stabilizovaný, jak tvrdí lékaři. Žalobce je objednaný k neurologovi až v říjnu 2020. Žalobce odmítl účast u jednání posudkové komise, protože je to daleko. Nevydrží sedět v autě tak dlouho. Žalobce dva roky nekouří a kvůli léčbě konopím nepije alkohol, informace v lékařských zprávách o tom nejsou pravdivé a stále se objevují v posudcích.

20. **Úřad práce v rozhodnutí ze dne 17. 7. 2020** odkázal na posudek Okresní správy sociálního zabezpečení Vsetín (dále jen „OSSZ“) ze dne 16. 10. 2019 a vycházel ze sociálního šetření ze dne 7. 8. 2019. Podle posudku OSSZ žalobce nezvládal ZŽP mobilita, oblékání a obouvání, osobní aktivity a péče o domácnost.
21. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** shledal posudek posudkové komise jako úplný, srozumitelný a přesvědčivý. Členem posudkové komise byl i ortoped. Posudková komise uvedla, že jednotlivé aktivity ZŽP osobní aktivity nejsou každodenní činností a žalobce má dostatečné duševní kompetence k navazování kontaktů a vztahů s jinými osobami, naplánování a dodržení denního programu a je schopen vyřídit si své záležitosti. Potíže s mobilitou a fyziologickou potřebou byly zohledněny v ZŽP výkon fyziologické potřeby, které byly uznány jako nezvládané.
22. Soud neshledal pochybení v napadeném rozhodnutí ani posudku posudkové komise. Z dokazování posudkem posudkové komise ve spojení s podkladovými, v posudku citovanými, lékařskými zprávami a dále ve spojení se záznamem o sociálním šetření vyplynulo, že jednotlivé aktivity ZŽP osobní aktivity tak, jak jejich náplň stanoví vyhláška č. 505/2006 Sb., žalobce zvládá bez pomoci jiné fyzické osoby. Žalobce navazuje kontakty a vztahy s jinými osobami – je v úzkém kontaktu s užší i širší rodinou, sousedy a známými, se kterými přiměřeně a funkčně komunikuje, stýká se a řeší s nimi různé záležitosti. Jejich kontakt je častý a z dokazování nevyplývaly žádné problémy v těchto kontaktech, nebo že

by vztahy byly nefunkční, narušené, že by je žalobce odmítal, nezvládal nebo je nebyl schopen udržet atd. Žalobce je podle citovaných podkladů rozhodnutí schopen plánovat a uspořádat osobní aktivity. Je schopen organizovat kontakt a řešení rozmanitých záležitostí s ostatními lidmi, lékařem, nákupy, úklid a další výpomoc. Žalobce je schopen styku se společenským prostředím, nebrání mu v tom nic, žádná psychická porucha nebo něco jiného. Podle § 1 odst. 2 vyhlášky a § 3 písm. d) zákona o sociálních službách „přirozené sociální prostředí“ žalobce tvoří rodina a osoby blízké, domácnost osoby a sociální vazby k dalším osobám, se kterými sdílí domácnost, a místa, kde realizují běžné sociální aktivity. Žalobce s rodinou a v domácnosti ani v širším rodinném a sousedském okolí ani se známými nemá problémy. Žalobce je schopen stanovit si a dodržet denní program, z podkladů rozhodnutí nevyplývá, že by s tím měl potíže nebo že by mu v tom něco bránilo. Podle § 1 odst. 2 a 4 zákona o sociálních službách jde o program přiměřený věku, v sociálním prostředí žalobce, s využitím dostupných pomůcek a v přijatelném standardu. Žalobce je dle podkladů rozhodnutí schopen vykonávat i aktivity obvyklé věku a prostředí, jako jsou například vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti. I u této aktivity je třeba posuzovat jednotlivé činnosti s ohledem na sociální prostředí žalobce. Pro zvládání ZZP osobní aktivity není rozhodující stav mobility, ale zda posuzovaná osoba svým záležitostem rozumí, umí je vyhodnotit a řešit je na příslušném místě. Jde zejména o posouzení duševních schopností. U žalobce nebyly prokázány takové poruchy funkčních schopností, které by objektivně bránily uspokojení této ZZP. Bylo prokázáno, že žalobce je duševně přiměřeně orientovaný všemi směry, tedy časem, místem i osobou. Bylo prokázáno, že žalobce je schopen vyřizovat si své věci na úřadech, u lékaře, u jiných osob s tím, že tyto aktivity nejsou každodenní. Za posudkově významné se považují aktivity obvyklé u běžné populace téhož věku. Vyřizováním osobních záležitostí se rozumí zvládnutí vyřizování, které souvisí se sociálním životem ve vztahu k věku posuzovaného.

23. Žalobce sám uvedl při sociálním šetření, že je obvykle celý den doma nebo na terase, sleduje televizi, navštěvuje ho rodina, známí nebo sousedi. Již z vyjádření samotného žalobce v žalobě a při sociálním šetření vyplývá, že má a udržuje vztahy se sousedy, rodinou a dalšími osobami a nebrání mu v tom zdravotní stav. Osobní aktivity odpovídají jeho postavení a místním možnostem (srov. Instrukci náměstkyně pro řízení sekce sociálně pojistných systémů č. 15/2016 ve věci posuzování zdravotního stavu pro účely zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, posuzování stupně závislosti pro účely příspěvku na péči, dále jen „instrukce“, dostupná na www.mpsv.cz).
24. U žalobce nebyla prokázána taková duševní ani tělesná onemocnění, která by znemožňovala provádění některé z citovaných aktivit ZZP osobní aktivity v přijatelném standardu a přiměřeně jeho věku ve smyslu citovaných právních předpisů. Pokud žalobce tvrzenými obtížemi trpí, ale nebyl vyšetřen nebo jeho nemoci nejsou zaznamenány objektivně ve vyšetřeních a v lékařských zprávách, stěžít může prokázat svá tvrzení. Pokud stav žalobce není natolik závažný, aby odpovídal zákonným požadavkům na přiznání příspěvku na péči, je na místě pomoc rodiny, přátel, známých, dobrovolných aktivistů, spolků, využití jiných forem podpory a jiných dávek sociální pomoci. Žalobce se může při vyřizování osobních záležitostí nechat zastoupit třetí osobou nebo požádat o pomoc při vyřizování svých věcí nestátní neziskové organizace, právní kliniky, Veřejného ochránce práv, Českou advokátní komoru (bezplatná právní pomoc v trvání půl hodiny), či žádat soud o ustanovení advokáta v soudním řízení. Z dokazování ve správním řízení

vyplývalo, že žalobce je schopen obstatat si zastoupení ve správním řízení při vyřizování osobních záležitostí.

25. Námitky uvedené v replice dne 19. 4. 2021 byly opožděné. Šlo o námitky k nezvládnutí ZŽP tělesná hygiena a neúčasti při jednání posudkové komise. Podle § 71 odst. 2 a § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobní námitky uplatnit pouze ve lhůtě dvou měsíců od doručení napadeného rozhodnutí. V posuzovaném případě žalobce obdržel napadené rozhodnutí dne 9. 11. 2020 a dvouměsíční lhůta uplynula dne 9. 1. 2021.
26. Soud nezpochybňuje závažný zdravotní stav žalobce. Přiznání příspěvku na péči předchází posouzení zdravotního stavu na základě lékařských zpráv. Ty neobsahovaly důkaz o tom, že žalobce nezvládá ZŽP osobní aktivity a jsou u něj přítomny úplná nebo těžká porucha funkčních schopností. Žalobní námitku, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav a žalobce nezvládá ZŽP osobní aktivity a je závislý na pomoci jiné fyzické osoby, proto soud neshledal důvodnou, a to na základě dokazování provedeného posudkem posudkové komise podle dostupných lékařských zpráv. Žalobce do zjištěného skutkového stavu nevnesl důvodné pochybnosti a jiný skutkový stav neprokázal; nepředložil lékařské zprávy, které by jiný skutkový a právní stav osvědčily. Žalobce spíše nesouhlasil s podmínkami přiznání příspěvku na péči a jeho výše tak, jak je stanovil zákonodárce.
27. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které ho podřadily a z toho vyvodily v souladu se zákonem správně skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil, a proto žalobu zamítl.
28. Soud v souladu s § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v něm neměl úspěch a správnímu orgánu takové právo ve věcech sociální péče nepřísluší.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 30. června 2022

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně